

Cái quán hớt tóc

LTS: Cũng như ca si trình bày thể loại nhạc liên khúc, dưới đây các bác Sao Biển xài thể loại hồi ức “liên khúc”.

Nghi còm thấy mấy anh hớt tóc đa số “Ba Giai Tú Xuất”. Ở chỗ nghi còm có anh Tư Danh hớt tóc chuyên cù léc thiên hạ, chắc để câu khách. Vốn dĩ anh ta thuộc vai lớn nên nạn nhân chẳng dám kinh ảnh ra mặt...

Một lần có ông khách lạ hỏi thăm mua lá dứa. Anh tư một tay cầm tông đơ một tay chỉ lên xóm trên nói ngon ơ: “Ông chịu khó lên xóm thợ đúc hỏi thăm ông Tư Ngái, nhà ông có nhiều lắm”. Ông khách cảm ơn anh tư Danh lia lịa vì sáng giờ vợ chờ lá dứa làm bánh đám giỗ.

Khách đi xa trong quán bắt đầu cười mà Nghi còm chưa biết cười gì. Một anh lên tiếng “người ta lạ mà anh tư chơi xỏ...”

Ông khách tới nhà Tư Ngái hỏi đúng người, đúng tên, đúng lá dứa cần tìm. Nhìn bộ dạng khách hiền khô thật thà, ông Tư hỏi: “Chớ ai chỉ?” Ông khách mách: “Cái ông hớt tóc dưới kia chỉ giùm, may quá”. Ông Tư Ngái bật ngựa: “Rồi, rồi ông gặp tay tổ rồi, tui đây qua lại biết tánh ông. Đùa dai mà đôi lúc còn bị ông gạt nữa là...” Ông khách vẫn ấm ớ chưa hiểu. Ông Tư Ngái mới lộ liễu: “Cái ông hớt tóc đó bữa nay ngựa d. hay sao mà... Tui đâu có lá dứa, cái ông hớt tóc đó ống ngựa d. thì có.”

Một bữa khác ông già nhà bên rên đau bụng. Anh Tư hớt tóc bày lấy cứt gà sấp trét đầy trang giấy rồi dán lên bụng, tự khắc hết đau... “Cha mẹ ôi!” Thối mà cũng phải

chịu vì “thuốc đắng đả tật”, hên xui không mất tiền... Vậy mà độ khoảng tiếng đồng hồ sau bụng hết đau, chắc mấy con lã chịu hết thối.” Hay, hay thiệt, Tư Danh giỏi thiệt.” Ông già khen nức nở...

Rồi anh Mười mất một pha nghe người ta nói nhìn chớ dính lệ mắt mọc mọc cũng tới hỏi thăm anh Tư. Tư Danh bày Mười Mát hỏi xin sữa non của mấy cô sáng sáng đi cấy bôi lên mụn lệ ba bữa xẹp. “Ồi giời mát ơi là Mười Mát...” mấy cô chửi cho một trận tủa lửa tá lả mắt mang mụn lệ chạy trốn chưa kịp... xẹp. Nghi còm nghe mấy cô hiệp ca nốt đờ Đô trưởng chủ âm!

Nghi còm SB67

Hớt tóc nhờ chú lớn sửa

Hớt tóc, mình cũng ngứa tay chờ tới phiên và sợ hết giờ nhờ kéo hớt đại cho đỡ ngứa, sau đó nhờ chú lớn sửa lại bằng tông đơ. Thế mà sau này mình là thợ hớt tóc bán chuyên nghiệp, hớt cho tù tại trại A 30 Củng Sơn, Tuy Hòa. Thậm chí hớt tóc cho bố vợ mới là lạ. Thiệt ra cái gì cũng có thể có mà!

Ai cứu anh chàng 65?

Bơi lội: mình con nhà đánh cá biết lội như rái cá. Thấy ai đuối nước, cứu ngay. Ai là người được mình cứu đuối nước? Một chú lớn, một chú nhỏ, còn sống thì lên tiếng, sẽ có thưởng, vì có duyên, mình lớp 65.

Ăn cơm Chúa...

Thăm người già: ai đã kinh qua 60 tuổi hoặc trên, đọc bài của bác Kim Ngân đối với tuổi già thật đáng suy nghĩ: suốt đời “ăn cơm Chúa múa tối ngày” về già nằm vào phòng hưu

đương, các cha cố kể cả ân sư về trầm tư, buồn thiu hiu quạnh, cô đơn, vắng vẻ, không con không cháu, có ai tới thăm, hỏi tới hỏi lui: không biết con ở đâu, giáo xứ nào, tên gì?

Mình đề nghị khi nào uống cafe Piano gần đó ghé thăm một chút, mình sẽ tháp tùng, cảm ơn.

Chuyện khoảng năm 1962

Năm đó anh Võ Kinh (57, LM, RIP 198x) làm trưởng phòng hớt tóc, cách phòng cha giám đốc một hành lang. Vinh đỏ này vào xin hớt. Anh Kinh bảo một “thằng” đang học nghề hớt cho... “Thèng” này sung sướng cầm cái tông đơ cày trên đầu Vinh đỏ mấy luống. Anh Kinh coi lại thì hỏi: y chang như là mấy luống khoai lang dưới vườn nhà bếp! Kết quả thảm thương: đành phải hớt trọc luôn! Thằng nhỏ không dám có ý kiến! May mà ban giám đốc không lấy làm điều! Amen.

P.S Không còn nhớ “thèng” đó là “thèng” nào!

Vinh đỏ SB61

Xấu đầu mấy chốc

Lớp 64 có thầy Huy Bằng Nguyễn Khánh Thành (bào đệ cha Alexis Nguyễn Thạch Ngọc) là thợ có bàn tay vàng.

Ai muốn được thầy hớt tóc phải đăng ký trước vì thầy rất đông khách. Thấy vậy, tớ xin học việc. Thầy Huy Bằng nói: chú cứ đi tông đơ sơ sơ, có gì mình sửa lại cho. Có sai sót gì, chú cứ nói với khách: “Xấu mặt thì lâu, xấu đầu mấy chốc”. Nhờ vậy, tớ cũng thành thợ khá. Lúc ở Chúa Chiên Lành, mỗi lần đi sinh hoạt xã hội với Hướng đạo, tớ nhận hớt tóc cho mấy em dân tộc. Tóc chúng nó cứng quá, tông đơ và kéo đi trọt, đứt vành tai, chảy máu làm tớ hoảng, lấy tay bịt. May mà không nhiễm trùng. Với lại người Thượng

đề kháng tốt, chịu đựng giỏi, không kêu la gì. Thiện tai!

Cư sĩ 64

Cây tông đơ vàng

Không biết thời các anh lớp già có những cây tông đơ vàng nào, thời của em thì có anh Quy Phước Thiện (RIP) , Quý lớp 68 hót ăn khách lớp đàn em.

Lớp 69-70, ấn tượng nhất là ông bạn Châu Tuấn của em, gặp là em sốt cao độ. Không nhớ là người được bạn ấy khai tông đơ là người diễm phúc nào, nhưng nhìn hai lỗ tai người diễm phúc ấy dán hai lá bùa... làm em ngưỡng mộ quá sức ngưỡng mộ. (Xin lỗi người bạn cùng lớp nha!)

Lớp 74, có anh bạn Hoan tự xưng bây giờ là Giặc gì đó... cũng tập tành cầm cày cầm cuốc, cũng khá khá. Luống cày khá thẳng và lát cuốc ngọt ngào. Thẳng lên đỉnh đầu sau khi chữa lẹm, càng lúc càng lẹm, cuối cùng cũng hoàn thành tác phẩm bằng nụ cười ngọt ngào: dạ em đã làm hết khả năng Chúa ban.

Thế nên khi thời buổi khó khăn bao cấp, Giặc phát huy nâng cao tay nghề để kiếm gạo và đã thành công trong nghề nghiệp. Cả vùng không có tay thợ nào, chỉ duy có Giặc vì thế trở thành Víp. Có người bạn khó tính của anh Giặc, rất không công nhận thành quả của Giặc, cất công đi xa để hót tóc nhưng không tìm đâu ra đành phải đến quán của tông đơ vàng Giặc để xuống tóc.

- Đi đâu lâu ngày quá không thấy ghé?, Giặc hồ hởi.
- Ờ, tao mới đi Rome về, anh bạn khó tính Củ phốt tỉnh.
- Đã vậy! Có gì hay không?
- Tao gặp được Đức Giáo Hoàng.
- Wao, đã vậy...

- Ngài hỏi tao: thằng nào hớt tóc cho con mà gớm vậy !

(Trích sách Củ, chương 2017 đoạn 10 câu 27)

Anh Thạch hỏi có một câu, làm thằng em trả lời trăm câu... Câu nhiều quá không biết mần chi làm thành cái móc cho đỡ buồn .

Khanh quậ